

stk. 5 (e), bearbejder man hvert år særlige grupper af konventioner og henstillinger på en meget omfattende måde, idet der indhentes oplysninger fra alle medlemsstater, uanset om de har ratificeret eller ej. I anledning af det internationale år for bekæmpelse af racisme og racediskrimination havde man valgt at behandle konvention nr. 111 om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (1958) og den tilsvarende henstilling. Forskelsbehandling kan grundes på mange forskellige faktorer, f. eks. race, religion, køn, alder og nationalitet, og ekspertkomiteen havde i sin oversigt peget på forskellige forholdsregler, der er nødvendige for at afskaffe denne forskelsbehandling. Spørgsmålet var genstand for lang drøftelse, og konferencekomiteen var enig om at opfordre til yderligere ratifikationer af konventionen, og at organisationen på forskellig vis skulle fortsætte sine bestræbelser på at afskaffe alle former for forskelsbehandling med hensyn til erhverv.

Konferencekomiteen behandlede også en rapport fra en ILO/UNESCO ekspertkomité vedrørende opfyldelse af en henstilling om læreres stilling.

4. Verdensbeskæftigelsesprogrammet.

Verdensbeskæftigelsesprogrammet blev etableret i forbindelse med ILO's 50 års jubilæum i 1969. Betydningen af dette program har senere bl. a. manifesteret sig derved, at beskæftigelses synspunktet i stærkere grad er blevet gjort til et af hovedformålene i de forskellige nationale udviklingsplaner.

Ved arbejdskonferencen i 1971 blev spørgsmålet om en nærmere bedømmelse af programmet taget op. I konferencekomiteen, der blev nedsat til behandling af dette spørgsmål, fandt der en generaldebat sted, hvor et gennemgående synspunkt var, at spørgsmålet om bekæmpelse af arbejdsløshed og underbeskæftigelse først og fremmest var et problem for udviklingslandene. Af diskussionen i komitéen fremgik det, at der fra alle sider var enighed om, at beskæftigelses spørgsmålet var et problem, der måtte angribes fra mange sider, og at ILO ikke selv ville kunne løse beskæftigelsesproblemet, men at man måtte sigte mod, at ILO skulle være en formidlende faktor med hen-

blik på bekæmpelse af arbejdsløshed og underbeskæftigelse bl. a. ved samarbejde med de enkelte lande og alle internationale organer m. m., hvis virksomhed har beskæftigelsesmæssig betydning.

Under komitébehandlingen fandt der et nordisk samarbejde sted. De synspunkter, der fra nordisk side blev fremført, vedrørte først og fremmest familieplanlægning, letelse af handelsrestriktioner over for udviklingslandene og spørgsmålet om at iværksætte forskning og undersøgelse af praktisk værdi med henblik på at finde frem til den rette balance mellem arbejdskraftkrævende og kapitalkrævende produktionsmetoder i udviklingslandene. Repræsentanter fra alle betydende internationale organisationer gav tilsagn om deres støtte ved en samordnet aktion til bekæmpelse af arbejdsløshed og underbeskæftigelse i udviklingslandene.

Komitéen vedtog ved slutningen af generaldebatten at nedsætte en arbejdsgruppe, der skulle have til opgave at uddrage konklusioner af betydning for de enkelte regeringer og ILO. De af arbejdsgruppen udarbejdede konklusioner blev med enkelte rettelser tiltrådt af komitéen og senere taget til efterretning af konferencen i forbindelse med komitéens rapport.

I de af konferencen tiltrådte konklusioner udtales bl. a., at en hævelse af beskæftigelsesniveauet må være et af de væsentligste mål i det andet udviklingsår. Det anbefales, at udviklingslandene tager deres beskæftigelsespolitik op til nøjere overvejelse og foretager de fornødne foranstaltninger til at eliminere hindringer, der måtte vise sig i forbindelse med gennemførelse af en beskæftigelses skabende udviklingspolitik. Videre udtales der i de mere generelle konklusioner, at man må have opmærksomheden henledt på betydningen af bl. a. gennemførelse af jordreformer, familieplanlægning m. m.

For de industrialiserede lande vil det især være af betydning, om disse lande kunne bidrage til en gunstig beskæftigelsesudvikling i udviklingslandene bl. a. ved gennemførelse af deres bistands- og handelspolitik. Det anbefales, at parterne på arbejdsmarkedet bistår ved gennemførelse af en beskæftigelses skabende politik, bl. a. ved planlægning og gennemførelse af erhvervs mæssig uddannelse.

Det vil være af stor betydning, at samt-